

Bylo by nelidské zrušit Vánoce, řekl známý Britský politik. A pak je zrušil...

- CZ24 News | 22. prosince 2020

Jako by toho strašení nebylo málo, těsně před Vánoci, když toho všeho má člověk tak akorát a nervy napjaté jako špagáty i za normálních okolností, natož v době, když dochází k přelomové změně struktury světové ekonomiky, se architekti koronavirového bláznovství rozhodli do médií vypustit novou mutaci koronaviru.

Nejčerstvější etudu symbolicky odstartoval britský premiér Boris Johnson, který se svým komediálním vystupováním a přístupem občas nápadně podobá svému slavnému seriálovému předchůdci Jimu Hackerovi ze seriálu *Jistě, pane premiére*. V jednom z dílů premiér Hacker říká svým úředníkům: „Být excentrikem může být i přednost.“ Stálý tajemník ministerstva sir Humphrey mu odpoví: „Stačí ji nazvat osobitost.“ A jeho osobní tajemník Bernard Woolley dodá: „To se obvykle časuje podle vzoru: „Já mám nezávislou mysl, ty jsi excentrik, on je padlej na hlavu.“

A tak nejprve Boris Johnson „s klidem Angličana“ tvrdil, že není třeba zavádět přehnaná opatření jako například v Itálii nebo České republice, a proto nenařídil uzavření škol, restaurací či většiny obchodů a neomezil ani veřejná shromáždění či koncerty. Vyzval pouze staré lidi a osoby s příznaky chřipky, aby se izolovali doma, a naznačil, že si koronavirus bude žít, jako každá epidemie respiračního onemocnění, vlastním životem a nemá cenu kvůli tomu vyvádět.

Kdyby šlo pouze o koronavirus, a ne o politiku, mohli to tak po vzoru Švédska a Británie udělat všichni a byl by býval klid. Virus si stejně dělá, co chce, a je mu srdečně jedno, jestli někdo nosí roušky a jde do hospody po osmé či ve dvě odpoledne, nebo do nákupního centra.

Borisi Johnsonovi vydržel ale racionální přístup pouhých pár týdnů. Poté, po rostoucím tlaku médií i ostatních zemí, úplně otočil a z nejliberálnějšího covidového politika se najednou vžil do role největšího fanatika a drába, který zavádí ty nejdrsnější lockdowny a restriktce a pozbývá jakékoli důvěryhodnosti.

Asi aby svým náhlým slovům o nebezpečnosti koronaviru dodal patřičné váhy, nakazil se jako na potvoru též koronavirem a média přinášela dramatické zprávy o tom, kterak bojuje v nemocnici o život. Ale žádné strachy, hrdina se z toho jako v každé pohádce dostal a zemi vládne železnou covidovou pěstí hrdinně dál.

Je skutečně pozoruhodné, jak každý politik, který covid-19 dostane (nejlépe v době, kdy potřeboval podporu pro svá opatření a teklo mu do bot), od Johnsona přes francouzského prezidenta Macrona až po slovenského premiéra Matoviče (proti jehož excentričnosti a komediálnímu talentu je Johnson jen nesmělým konzervativcem; neboť Matovič po potvrzení pozitivního testu teatrálně vzkázal Slovákům, že odted' je jedním z nich, a že pokud by měl možnost obětovat svůj život za život tisíců nevinných obětí, udělá to), se ze smrtelně nebezpečného viru vždy velmi rychle otrépe a vesele vládne a zavírá lidi doma dál.

Z chování Borise Johnsona proto plyne několik poučení. To hlavní zní: Jen blázen může věřit politikům. „Takže oni to na nás takhle všechno připravili,“ říká zřejmě [nejtalentovanější český herec, komik a zpěvák mladé generace Štěpán Kozub](#) v nejnovějším dílu třeskutě vtipné minisérie *sKORO NA mizině* členů ostravského divadla Mír, [kterou můžete zhlédnout na YouTube](#). „Co je to za vládu, kurva, která ti říká, že je všechno v pohodě, a na druhý den, se, p**o, dozvíš, že je všechno v hajzlu? Ale ne v tom klasickém hajzlu, kde máš to lůžko, ten schůdek, kde můžeš strčit ruku a vyškrábat ta hovna, tohle je turecký hajzl. Já už nemůžu...“

Štěpán myslel českou vládu, ale platí to samozřejmě i pro jakoukoliv jinou vládu, neboť akce covid-19 je jaksi celosvětově synchronizovaná. Druhé poučení z Johnsonových a jiných piruet proto zní: „Když politici něco říkají, připravte se radši na pravý opak.“ Čeští restauratéři by mohli vyprávět...

Politici se sice zaštiťují odborníky, ale ty si, zdá se, vybírají podle toho, jestli zrovna říkají to, co se politikům hodí. A tak radši budou ve fázi, kdy hodlají zavírat, poslouchat nažhavené zavírače typu virologa Jaroslava Flegra či imunologa Václava Hořejšího (o lobbistovi očkovacího průmyslu Prymulovi raději ani nemluvě) než známého profesora epidemiologie Jiřího Berana, který tvrdí, že jsou vládní opatření postavená na hlavu. Výsledek? Pánové Flegr, Hořejší či Prymula straší dál a do toho jim vesele štěká Blatného PES, zatímco profesora Berana umístilo ministerstvo zdravotnictví na své stránky v kolonce dezinformátorů. Jestli má, nebo nemá pravdu, není podstatné. Důležité je, zdá se, pouze to, jestli daný názor odporuje či odpovídá záměrům politiků.

Různé evropské země tak procházejí různými fázemi. Každý stát je chvilku „premiantem“, a chvilku zase „strašákem“. To pomáhá ostatním zemím utahovat šrouby, a pak se to zase na chvíli prohodí. Vzpomínáte si na jaro, jak se nic – kromě paniky v korporátních médiích – nedělo, ale zavírala se země kvůli tomu, abychom nedopadli jako Itálie? „Dva měsíce jsme byli zavření v bytech, nesmělo se ven, na nákup chodil jeden člen rodiny. Televize mluvila o katastrofě, ale venku se reálně nedělo vůbec nic. Ovšem na podzim se situace obrátila a Italové jásali, že tentokrát je nejhorší Česká republika. Je to k smíchu,“ napsala mi jedna paní, která žije v Itálii. A podobně mluví i další.

A naopak, pokud nějaká země nejančila, třeba Británie nebo Švédsko, které by působily ve zjančeném světě jako pěst na oko, buď brzy jančit začala, anebo začala média psát o tom, jak je to tam strašné. Inu, každý chvilku tahá pilku...

Pokud by člověk uprostřed této koronavirové kanonády (koronády?) ztratil jen na chvíli nadhled, mohlo by se mu snadno stát, že by se začal bát snad i nadechnout. Jenže když už si člověk mohl myslet, že pouštění strachu zesílilo na maximum a na stupnici není kam dál růst, oznámil v sobotu naléhavě britský premiér Johnson, že radikálně zpřísňuje opatření v Londýně a na jihu a východě Anglie a opět – skoro všechno – zavírá. A to přesto, že vláda plánovala původně zmírnění restrikcí a přes Vánoce se opatření měla naopak uvolňovat. Ještě pár dní před novými nařízeními Boris Johnson vesele prohlašoval, že by bylo „nelidské zrušit Vánoce“. A pak je v podstatě zrušil. Inu, politik.

Pozoruhodné ale na tom bylo především to, jak kreativní britský premiér svůj krok odůvodnil. Protože by mu už asi po jeho neuvěřitelných kotrmelcích, veletecích a eskapádách zavírání země, aniž se venku děje cokoliv dramatického, málokdo uvěřil jako na jaře, kdy lidi děsil svým vlastním koronavirem a hospitalizací na jednotce intenzivní péče, prohlásil, že je to „kvůli nové mutaci koronaviru“.

Moment, moment. Není to náhodou tak, že všechny viry neustále mutují a jejich mutace je jednou ze základních vlastností, protože by jinak nepřežily? Ale ono už samo to slovo „mutace“ zní dost děsivě, obzvláště v titulcích korporátních médií, a tak není třeba příliš zkoumat podrobnosti. Nebezpečnější tato mutace než ty předchozí prý není, ale co kdyby, že? Velká smůla, že přišla zrovna na Vánoce. Ale pokud se, občané, semknete a budete zodpovědní, tak to společně zvládneme...

Johnsona následně doplnila skotská premiérka Nicola Sturgeonová. Vzhledem k nové, snadněji přenositelné verzi koronaviru je prý nutná „silná prevence“. Prevence před čím? Zlí jazykové by si mohli rýpnout, že před tím, aby se lidé přes svátky nemohli scházet a navštěvovat, a tudíž bouřit proti tvrdým restrikcím. Co kdyby si na vánočním setkání popovídali a zjistili, že nejsou sami, kdo přišli o práci, že už je premiér a jeho zákazy nebaví, a že by bylo dobré mu to dát vědět třeba na hlavním náměstí nebo před budovou vlády?

K tomuto „podezření“ pak možná dospěly i ostatní evropské země, které ruší jak volný pohyb osob přes Vánoce, tak na Silvestra. „Mutace“ se určitě bude hodit. Sedte prostě doma, zpívejte koledy a nechte nás dělat politiku. Za co si koupíte svačinu? To sice nevíme, ale zkuste si otevřít okno a nadechnout se čerstvého vzduchu. Zato dobře víme, co je pro vás dobré a jak vás máme ochránit...

Mnozí Londýňané si o tom pomysleli své a na poslední chvíli se před zamčením města rozutekli pryč, načež byli – odkud to slovo jenom známe – označeni za nezodpovědné.

Pro hodně lidí může být skutečně těžké nepodlehnout permanentní politické a mediální masáži a dennodennímu pouštění hrůzy, a proto je dobré poslouchat uprostřed „covidománie“ i střízlivé hlasy, jež dovedou společenské jevy dobře uchopit, pojmenovat a vyaargumentovat. Vzhledem k hysterii doby a tlaku na to, aby lidé říkali veřejně jenom to, za co je hlavní covidový proud nebude vláčet bahnem a nestanou se jejich fackovacím panákem, moc takových hlasů veřejně nezní, ale naštěstí tu jsou. Jedním z nejhlasitějších mluvčích covidového realismu je bývalý český prezident Václav Klaus, který skončil na stránkách ministerstva zdravotnictví mezi „dezinformátory“ hned vedle váženého profesora Jiřího Berana. Jak ale Václav Klaus podotkl [v televizní Partii na CNN Prima News, kde byl před několika dny hostem](#), je na nálepky různého typu zvyklý a přežije to.

„My žijeme v době vytváření strachu z této epidemie. Základní záběr na televizní obrazovce poslední doby je jehla zabodávaná do paže nějakého člověka, někdo ve skafandru, někdo ležící na JIPce, pak jsou tam dramatické záběry z budování vojenské polní nemocnice a tak dále. Takže ta váha, která se

této věci dala, je naprosto neadekvátní," řekl exprezident, podle kterého se na straně jedné nacházíme v krizi neboli epidemii jedné středně závažné nemoci chřipkového typu, kterou je covid-19 („Nebagatelizuji ji, ale myslím, že z ní nemáme omdlívat strachem“), a na straně druhé jsme v nemoci společenské. „Jestli tu první můžeme nazývat covid, tak tu druhou já nazývám kovidismus. Kovidismus je to, jak lidé zareagovali na tuto situaci. (...) A tady lidé zareagovali velmi rozdílnými způsoby.“

Lid přitom exprezident rozdělil na několik charakteristických skupin. „Za prvé je zde jeden lid zvaný vlády a špičkoví politici. A tento lid zareagoval já myslím neracionálně. Nekritizoval jsem zásadně počátky, kdy bylo jasné, že z uleknutí plynula některá rychlá, nepřipravená opatření, ale to bylo možné říkat jen několik týdnů, dneska už ne. Pak je tady taková antivláda, což jsou média, která by měla být tím hlídačem demokracie. Ale média zareagovala jako zesilovači paniky a podařilo se jim velmi vylekat lidi. To je druhá část lidu. Třetí část lidu je byznys, zejména ten farmaceutický, který žije s radostí z této epidemie, protože sklízí neuvěřitelné zisky, jež by nikdy nemohl získat. Mám strach, že selhal i lid zvaný medicínská obec. Jen málo lékařů se odváží vystoupit proti převažující doktríně, jejímž cílem je totálně zastrašovat. No a pak je poslední lid, ten skutečný lid, normální lidi, no a ti jsou rozděleni. Část jich je zastrašena, část se strašně bojí a tomu strachu podléhá. Část se odvažuje říkat, že to tak hrozné není a měli bychom se chovat racionálněji..." řekl v Partii exprezident, který zároveň rozcupoval i český protiepidemický systém PES a systém R, jímž je klamána česká veřejnost. Zkritizoval také právě zmiňované zbabělé schovávání se politiků za experty všeho druhu, aby se zbavovali politické odpovědnosti za své činy.

Jak je vidět, každá vláda si pro své konání dokáže najít model, jaký jí zrovna vyhovuje. Někdo má semafor či psa, jinému zmutuje virus. Mimochodem, titulek serveru Novinky.cz *Zmutovaný virus se šíří i v Česku. Hrozbou není hovoří za vše. Uvidíme za pár dní. Komu ale ještě úplně nezmutoval mozek v hlavě, nemůže přece na tohle nikdy skočit. Nebo snad ano?*

Autor: Milan Vidlák

Zdroj: <https://www.casopis-sifra.cz>